

SENAT DE BELGIQUE BELGISCHE SENAAT

SESSION DE 1955-1956

7 SEPTEMBRE 1956

Projet de loi portant approbation du Traité entre le Royaume de Belgique, le Grand-Duché de Luxembourg et le Royaume des Pays-Bas, relatif à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs, signé à Bruxelles, le 7 janvier 1955.

AMENDEMENTS PRESENTES
PAR LE GOUVERNEMENT

INTITULE

Modifier comme suit, le titre du projet de loi :

- « Projet de loi portant approbation des actes internationaux suivants :
- a) Traité entre le Royaume de Belgique, le Grand-Duché de Luxembourg et le Royaume des Pays-Bas, relatif à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs, signé à Bruxelles, le 7 janvier 1955 ;
 - b) Convention additionnelle à ce Traité, signée à La Haye, le 3 juillet 1956. »

Article Unique.

Modifier comme suit, le texte de cet article :

- « a) le Traité entre le Royaume de Belgique, le Grand-Duché de Luxembourg et le Royaume

R.A 5143

Voir :

Doc. de la Chambre des Représentants :

387 (Session de 1955-1956) :

- 1 : Projet de loi.
- 2 : Rapport.

Annales de la Chambre des Représentants :

21 et 22 mars 1956.

ZITTING 1955-1956

7 SEPTEMBER 1956

Wetsontwerp houdende goedkeuring van het Verdrag tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, ondertekend op 7 Januari 1955, te Brussel.

AMENDEMENTEN VOORGEDRAGEN
DOOR DE REGERING

OPSCHRIFT

Het opschrift van het wetsontwerp als volgt te wijzigen :

- « Wetsontwerp houdende goedkeuring der volgende internationale akten :
- a) Verdrag tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, ondertekend op 7 Januari 1955, te Brussel ;
 - b) Aanvullende Overeenkomst bij dit Verdrag, ondertekend op 3 Juli 1956, te 's-Gravenhage. »

Enig Artikel.

De tekst van dit artikel als volgt te wijzigen :

- « a) het Verdrag tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Konink-

R.A 5143

Zie :

Gedr. St. van de Kamer der Volksverteg. :

387 (Zitting 1955-1956) :

- 1 : Wetsontwerp.
- 2 : Verslag.

Handelingen van de Kamer der Volverteg. :

21 en 22 Maart 1956.

des pays-Bas, relatif à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs, signé à Bruxelles, le 7 janvier 1955 ;

- b) la Convention additionnelle à ce Traité, signée à La Haye, le 3 juillet 1956,

sortiront leur plein et entier effet. »

Le Ministres des Affaires étrangères,

rijk der Nederlanden, betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, ondertekend op 7 Januari 1955, te Brussel ;

- b) de Aanvullende Overeenkomst bij dit Verdrag, ondertekend op 3 Juli 1956, te 's-Gravenhage,

zullen volkomen uitwerking hebben. »

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P.-H. SPAAK.

Justification.

Aux termes de l'article 1er du Traité entre la Belgique, le Luxembourg et les Pays-Bas, relatif à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs, signé à Bruxelles le 7 janvier 1955, les Parties Contractantes se sont engagées à introduire dans leur législation une loi réglant l'assurance obligatoire et répondant aux dispositions communes annexées au traité.

Ces dispositions communes sont reprises dans la loi du 1er juillet 1956 relative à la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs.

L'application de l'article 13 des dispositions communes annexées au traité, article repris sans modification dans la loi, a toutefois donné lieu à difficultés.

Suivant cet article 13, l'assureur doit porter à la connaissance de l'autorité administrative compétente tout fait quelconque d'où résulte la cessation ou la suppression de la garantie et il ne peut invoquer la cessation de la garantie à l'égard du lésé qu'à l'expiration d'un délai de seize jours suivant la date de la notification.

Les bureaux nationaux chargés du règlement des dommages causés en Belgique par des véhicules ayant leur stationnement à l'étranger étant, aux termes de l'article 2, § 2, de la loi du 1er juillet 1956, considérés comme assureurs se trouvent dès lors soumis aux obligations de l'article 13. Il s'ensuivait que même après l'expiration de la validité des certificats internationaux, le bureau belge serait tenu d'indemniser les victimes d'un accident survenu en Belgique.

Verantwoording.

Naar luid van artikel 1 van het tussen België, Luxemburg en Nederland op 7 Januari 1955 te Brussel ondertekend verdrag betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, hebben de Verdragsluitende Partijen zich verbonden in hun wetgeving een wet in te voeren welke de verplichte verzekering regelt en welke beantwoordt aan de bij het verdrag behorende gemeenschappelijke bepalingen.

Die gemeenschappelijke bepalingen werden opgenomen in de wet van 1 Juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

De toepassing van artikel 13 van de bij het verdrag behorende gemeenschappelijke bepalingen — dit artikel werd zonder wijziging in de wet overgenomen — heeft evenwel aanleiding gegeven tot bezwaren.

Volgens dit artikel 13 moet de verzekeraar aan het bevoegd overheidsorgaan kennis geven van elk feit waaruit de beëindiging, de nietigverklaring, de ontbinding, de opzegging of de schorsing van de dekking voortvloeit en kan hij het ophouden van de dekking ten opzichte van de benadeelde slechts inroepen na verloop van een termijn van zestien dagen volgende op de datum van de kennisgeving.

Daar de nationale bureaus welke belast zijn met de afwikkeling van de schade in België veroorzaakt door motorrijtuigen die in het buitenland zijn gestald, naar luid van artikel 2, § 2, van de wet van 1 Juli 1956 als verzekeraars worden beschouwd, vallen zij dienvolgens onder de verplichtingen van artikel 13. Daaruit volgt dat zelfs nadat de geldigheid van de internationale bewijzen verstreken is, het Belgisch bureau zou verplicht zijn de slachtoffers van een in België overkomen ongeval te vergoeden.

A cela on a fait observer :

1° que les bureaux nationaux constituant en quelque sorte une union entre assureurs, ne disposent d'un droit de recours contre les assureurs étrangers qu'aussi longtemps seulement que le certificat international n'est pas venu à expiration.

Etendre l'obligation d'indemniser les victimes au delà de la période de validité du certificat international, aurait pour résultat d'imposer au bureau belge une charge qu'il n'est pas à même de supporter étant donné qu'il ne dispose d'aucun fonds propre et n'a plus aucun recours contre les assureurs étrangers ;

2° que les bureaux nationaux se trouvent dans l'impossibilité d'effectuer les notifications prévues à l'article 13 puisque les certificats sont délivrés à leur insu, à l'étranger, par des compagnies d'assurances étrangères. Ces bureaux ne sont donc pas à même de procéder à des notifications pour des contrats d'assurances qu'ils n'ont pas souscrits et qu'ils ignorent.

Il a été décidé, compte tenu de ces difficultés pratiques, de suspendre provisoirement à l'égard des bureaux nationaux les obligations découlant de l'article 13 des dispositions communes. C'est, dès lors, le fonds de garantie qui assurera la réparation des dommages causés par des véhicules habituellement stationnés à l'étranger lorsque la validité du certificat international sera venue à expiration.

Conformément à cette décision prise d'un commun accord entre délégués des trois pays signataires du traité du 7 janvier 1955, un article 27 a été introduit dans le projet de loi relatif à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs, devenu loi du 1er juillet 1956.

Pareille disposition dérogeant aux engagements pris par le traité, les trois Etats contractants ont également convenu de conclure une Convention additionnelle permettant à chacun des Etats contractants de décider, jusqu'à une date à déterminer d'un commun accord, que les obligations des bureaux internationaux cesseront de plein droit à l'expiration du terme pour lequel les certificats internationaux ont été délivrés.

Telle est la portée de la Convention additionnelle du 3 juillet 1956.

Hierbij heeft men doen opmerken :

1° dat de nationale bureaus, aangezien zij in zekere zin een soort van unie onder verzekeraars uitmaken, enkel over een recht tot verhaal tegen de buitenlandse verzekeraars beschikken zolang het internationaal bewijs niet verstreken is.

Zo men de verplichting om de slachtoffers schadeloos te stellen langer moest laten lopen dan de geldigheidsduur van het internationaal bewijs reikt, dan zou men hierdoor aan het Belgisch bureau een last opleggen die het niet in staat is te dragen, aangezien het over geen eigen fonds beschikt en geen verhaal meer heeft tegen de buitenlandse verzekeraars ;

2° dat de nationale bureaus in de onmogelijkheid zijn om de bij artikel 13 bepaalde kennisgevingen te doen vermits de bewijzen buiten hun weten, in het buitenland door vreemde verzekeringsmaatschappijen worden afgegeven. Die bureaus zijn dus niet bij machte kennisgevingen te doen voor verzekeringsovereenkomsten die zij niet ondertekend hebben en waarvan zij niets afweten.

Met inachtneming van die praktische bezwaren werd er besloten voorlopig ten opzichte van de nationale bureaus de uit artikel 13 van de gemeenschappelijke bepalingen voortvloeiende verplichtingen te schorsen. Het is derhalve het waarborgfonds dat de vergoeding van de schade, veroorzaakt door motorrijtuigen die gewoonlijk in het buitenland zijn gestald, zal verzekeren wanneer de geldigheid van het internationaal bewijs zal verstreken zijn.

Overeenkomstig deze beslissing, welke in gemeen overleg onder afgevaardigden van de drie landen die het verdrag van 7 Januari 1955 hebben ondertekend, werd genomen, werd een artikel 27 ingevoegd in het wetsontwerp betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, dat de wet van 1 Juli 1956 geworden is.

Daar zodanige bepaling afwijkt van de bij het Verdrag aangegane verbintenissen, zijn de drie Verdragsluitende Staten eveneens overeengekomen een Additionele Overeenkomst te sluiten, waarbij het ieder van de Verdragsluitende Staten toegelaten wordt te beslissen, tot op een in gemeen overleg te bepalen datum, dat de verplichtingen van de internationale bureaus van rechtswege een einde nemen zodra de termijn, waarvoor de internationale bewijzen werden afgegeven, verstreken is.

Ziedaar de draagwijdte van de Aanvullende Overeenkomst van 3 Juli 1956.

ANNEXE

CONVENTION ADDITIONNELLE

au Traité conclu à Bruxelles le 7 janvier 1955 entre les Pays-Bas, la Belgique et le Luxembourg, relatif à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, Sa Majesté le Roi des Belges et Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg,

Considérant que l'article 13 des Dispositions annexées au Traité du 7 janvier 1955 relatif à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs s'applique notamment aux bureaux visés au § 2 de l'article 2 de ces Dispositions.

Désireux de tenir compte des difficultés que cette application soulève actuellement ;

Ont décidé de conclure à cette fin une Convention additionnelle et ont désigné des plénipotentiaires, lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit :

Article Premier.

Par dérogation à l'article 13 des Dispositions annexées au Traité conclu entre les Hautes Parties contractantes le 7 janvier 1955 concernant l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs, et jusqu'à une date à déterminer de commun accord par les Hautes Parties contractantes, chacune d'Elles pourra décider que les obligations assumées par le bureau chargé du règlement des dommages en vertu de certificats internationaux d'assurance, conformément à l'article 2, § 2, des dites Dispositions, cesseront de plein droit à l'expiration du terme pour lequel ces certificats auront été émis.

Art. 2.

La présente Convention additionnelle sera considérée comme faisant partie intégrante au Traité mentionné à l'article 1er. Elle sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés dans les archives du Ministère des Affaires Etrangères de Belgique.

Le Traité mentionné à l'article 1er et la présente Convention additionnelle entreront simultanément en vigueur, à savoir six mois après le dépôt du troisième instrument de ratification dudit Traité et de la présente Convention additionnelle.

BIJLAGE

AANVULLENDE OVEREENKOMST

bij het Verdrag gesloten te Brussel op 7 Januari 1955 tussen Nederland, België en Luxemburg, betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, Zijne Majesteit de Koning der Belgen en Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg,

Overwegende, dat artikel 13 van de Bepalingen behorende bij het Verdrag van 7 Januari 1955 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen in het bijzonder van toepassing is op de bureaus, bedoeld in § 2 van artikel 2 van die Bepalingen ;

Verlangend, rekening te houden met de moeilijkheden, welke deze toepassing thans medebrengt ;

Hebben besloten, te dien einde een Aanvullende Overeenkomst te sluiten en hebben gevolmachtigden benoemd, die, na elkander mededeling te hebben gedaan van hun volmachten, welke in goede en behoorlijke vorm werden bevonden, het volgende zijn overeengekomen :

Eerste Artikel.

In afwijking van artikel 13 van de Bepalingen behorende bij het Verdrag, gesloten tussen de Hoge Verdragsluitende Partijen op 7 Januari 1955 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, en tot een datum in gemeen overleg door de Hoge Verdragsluitende Partijen te bepalen, zal ieder van Haar kunnen beslissen, dat de verbintenissen, welke het bureau, dat belast is met de schade-afwikkeling op grond van internationale verzekeringsbewijzen, overeenkomstig artikel 2, § 2, van genoemde Bepalingen op zich heeft genomen, van rechtswege eindigen door het verloop van de termijn, waarvoor die bewijzen zijn uitgegeven.

Art. 2.

Deze Aanvullende Overeenkomst zal worden beschouwd een integrerend deel uit te maken van het in artikel 1 genoemde Verdrag. Zij zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen worden nedergelegd in de archieven van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van België.

Het in artikel 1 genoemde Verdrag en de onderhavige Aanvullende Overeenkomst zullen tegelijk in werking treden en wel zes maanden na nederlegging van de derde akte van bekrachtiging van het Verdrag en van deze Aanvullende Overeenkomst.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont signé la présente Convention additionnelle.

Fait en triple exemplaire à La Haye, le 3 juillet 1956, en langues française et néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Royaume des Pays-Bas :

Ten blijk waarvan de ondergetekende gevolmachtigden deze Aanvullende Overeenkomst hebben ondertekend.

Gedaan in drievoud te 's-Gravenhage, op 3 Juli 1956, in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden :

J.-W. BEYEN.

Pour le Royaume de Belgique :

Voor het Koninkrijk België :

van der STRATEN-WAILLET.

Pour le Grand-Duché de Luxembourg :

Voor het Groothertogdom Luxemburg :

KREMER.